

afstemning under landsrettens afgørelse af ankesager, der behandles under medvirken af domsmænd.

Efter *stk. 2* – som er ny, idet ankesager i dag ikke behandles under medvirken af nævninger – har nævninger og dommere hver 1 stemme ved afstemningen om skyldsspørgsmålet i en nævningesag. Dette gælder også, selv om der undtagelsesvis kun medvirker 2 dommere og/eller kun 8 nævninger, jf. forslaget til retsplejelovens § 214, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 70). Efter forslaget kræver en afgørelse til ugunst for tiltalte tilslutning fra mindst 6 nævninger og 2 dommere. Dette gælder også, selv om der undtagelsesvis kun medvirker 2 dommere og/eller kun 8 nævninger. Ved afstemningen om skyldsspørgsmålet stemmer nævningerne først og derefter dommerne, og samme regel foreslås for så vidt angår afstemningen om skyldsspørgsmålet i nævningesager ved byretten, jf. forslaget til retsplejelovens § 891, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 132).

Spørgsmål om, hvorvidt tiltalte var utilregnelig på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 16, skal i givet fald afgøres som led i afgørelsen af sanktionsspørgsmålet, jf. forslaget til retsplejelovens § 891, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 132), der også finder anvendelse ved behandlingen af nævningesager ved landsretten, jf. herved forslaget til retsplejelovens § 917, stk. 1.

Stk. 3 om afstemningen om sanktionsspørgsmålet i nævningesager bygger på den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 906 a, stk. 1, 2. pkt., der dog i dag kun gælder for første instanssager. Ved afstemningen om sanktionsspørgsmålet har dommerne hver 3 stemmer, mens nævningerne hver har 1 stemme. Hvis en dommer har fået forfald, og der derfor kun medvirker 2 dommere efter forslaget til retsplejelovens § 214, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 70), har hver dommer 4½ stemme. Hvis en nævning har fået forfald, og der derfor kun medvirker 8 nævninger, har den efter embedsaldar yngste dommer 2 stemmer og de to andre hver 3 stemmer. Hvis der mangler både en dommer og en nævning, har de to dommere hver 4 stemmer. Ved stemningen om sanktionsspørgsmålet stemmer skiftevis 3 nævninger og 1 dommer, således at nævningerne stemmer først og retsformanden sidst, hvilket svarer til, hvad der foreslås for så vidt angår afstemningen om sanktionsspørgsmålet i nævningesager ved byretten, jf. forslaget til retsplejelovens § 894, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 132).

Spørgsmål om, hvorvidt tiltalte var utilregnelig på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 16, skal som nævnt ovenfor i givet fald afgøres som led i afgørelsen af sanktionsspørgsmålet, jf. forslaget til retsplejelo-

vens § 894, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 132), der også finder anvendelse ved behandlingen af nævningesager ved landsretten, jf. herved forslaget til retsplejelovens § 917, stk. 1.

Bortset fra de særlige regler om afstemningen i forslaget til retsplejelovens § 931 finder forslaget til retsplejelovens kapitel 79 om behandlingen af nævningesager i byretten også anvendelse i ankesager, der behandles under medvirken af nævninger, jf. herved henvisningen i forslaget til retsplejelovens § 917, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.4.2 og 9.3.4.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 83

Det foreslåede kapitel 83 indeholder bestemmelser om anke af domme afsagt af landsretten. Da Højesteret efter forslaget altid vil fungere som tredje instans i straffesager, vil anke til Højesteret kun kunne ske, hvis Procesbevillingsnævnet har meddelt tredjeinstansbevilling. En række af bestemmelserne i det foreslåede kapitel 82 om ankebehandling ved landsret foreslås også at skulle finde anvendelse på Højesterets ankebehandling, jf. henvisningerne i forslaget til retsplejelovens § 933, stk. 1, og § 936, stk. 1. En række af de gældende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 82 foreslås således i det nye kapitel 83 ændret til henvisninger til de regler, der gælder for anke fra byret til landsret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.6 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 932

Forslaget til *stk. 1* svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 1, 1. og 2. pkt., mens *stk. 2, 1.-3. pkt.*, med redaktionelle ændringer svarer til retsplejelovens § 966, stk. 1, 3.-5. pkt., om tilladelse til anke af landsrettens dom i en ankesag (tredjeinstansbevilling). Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 3, erstattes af en henvisning til forslaget til retsplejelovens § 903, stk. 4, og § 905, jf. forslaget til retsplejelovens § 933, stk. 1. Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 4 og 5, er med redaktionelle ændringer medtaget i forslaget til retsplejelovens § 924, stk. 2 og 3, og § 936, stk. 1. I *stk. 2, 4. pkt.*, foreslås som noget nyt, at anklagemyndigheden – ligesom ved ansøgninger om andeninstansbevilling efter forslaget til retsplejelovens § 903 – skal underrette tiltalte, når anklagemyndigheden indgiver ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tredjeinstansbevilling. Manglende underretning medfører dog ikke, at Pro-